

ПІДГОТОВКА ВИКЛАДАЧІВ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ, ЯК СКЛАДОВОЇ ЕЛЕКТРОННОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Василенко Світлана Василівна

молодший науковий співробітник НДЛ інформатизації освіти

Київський університет імені Бориса Грінченка, м. Київ

s.vasylenko@kubg.edu.ua

Гончаренко Тетяна Олексіївна

методист НДЛ інформатизації освіти

Київський університет імені Бориса Грінченка, м. Київ

t.honcharenko@kubg.edu.ua

Постановка проблеми. Базою соціально-економічного розвитку відкритого інформаційного суспільства є перш за все виробництво інформації та знань. Основним завданням ВНЗ є підготовка конкурентноспроможного фахівця. Основними вимогами роботодавців є певний рівень ІКТ-компетентності, вміння опановувати нові знання у середовищі, що динамічно розвивається. Перехід молодшої людини до професійного електронного простору має бути логічним кроком з освітнього простору університету. Що таке електронний освітній простір сучасного університету? Це питання ставлення освітянської спільноти взагалі до явища існування електронного простору університету та його ролі у навчальному процесі.

Мета. Одним із компонентів електронного простору університету є система дистанційного чи електронного навчання. Автори статті намагаються окреслити проблеми, що виникають при запровадженні системи електронного навчання та перспективи його використання.

Виклад основного матеріалу. Реакція співробітників на запровадження навчання з використанням електронних навчальних курсів (ЕНК) на основі дуже різна: від різкого неприйняття до захвату від особистих успіхів та відкриття можливостей самовдосконалення, підвищення ефективності навчання студентів.

Передумовами для використання ЕНК та розвитку дистанційного навчання є особливості сприйняття інформації сучасними студентами та звичний для них освітній простір, що включає усі можливості інформаційних технологій. Особливо це стосується студентів магістратури. Багато молодих людей суміщають роботу із навчанням. За рішенням Вченої Ради в Університеті запроваджено експеримент, суть якого полягає у підтримці бажання студентів магістратури опановувати навчальний матеріал у повному обсязі з використанням сучасних методик та технологій навчання.

Багатоетапний процес, що включає:

- вибір та адаптацію оптимальної платформи для розміщення та функціонування ЕНК;
- визначення структури навчання, курсів, що можуть опановуватися у дистанційній або очно-дистанційній формі;
- визначення вимог до структури і змісту ЕНК;
- навчання викладачів створювати та використовувати ЕНК;
- визначення авторів-розробників ЕНК;

- адміністрування системи дистанційного навчання – електронного простору Університету;
- процес експертизи, апробації та сертифікації розроблених ЕНК.

У процесі спілкування з викладачами виникає багато проблем, що потім відображаються на якості створених ЕНК:

- організаційні проблеми – адміністрація підрозділів недостатньо продумує перелік ЕНК, призначення відповідальних за створення ЕНК, відповідне, у тому числі й матеріальне, стимулювання та заохочення авторів-розробників курсів;
- формальне ставлення викладачів до створення ЕНК виливається у наявність сухих, нецікавих, або навіть непрацюючих курсів. Так ставляться співробітники, у посадових обов'язках яких прописано мати курс для вибору на посаду, як результат проходження стажування чи для підвищення кваліфікації;
- низький рівень ІКТ-компетентностей викладачів не дає можливості оперативно і якісно створювати та користуватись курсами;
- нерозуміння чи неприйняття нових форм, методів та технологій навчання.

Висновки. Для системного впровадження дистанційного навчання та ефективного його функціонування в Університеті запроваджено низку заходів: постійно діючі семінари з формування ІКТ-компетенцій викладачів, бар-кемпи з удосконалення і поглиблення навичок інтеграції інформаційних та педагогічних технологій у діяльності викладача; тренінги зі створення ЕНК; конкурси на кращі складові ЕНК; індивідуальне консультування викладачів.

Позитивними перспективами для розвитку електронного освітнього простору Університету, як повноцінної складової сучасного європейського навчального закладу, є впровадження систем дистанційного навчання для більшості студентів, викладачів, співробітників та їх закріплення, як повноцінних складових навчального процесу; навчання дорослих – зміна ставлення викладачів до свого предмета, організація навчального матеріалу в кардинально новій формі, переорієнтація педагогічної діяльності з передачі базових знань на формування у студентів навичок 21 століття; персональний розвиток науково-педагогічних працівників, самовдосконалення.

Список літератури

1. Дистанційне навчання: психологічні засади : монографія / [М.Л. Смутьсон, Ю.І. Машбиць, М.І. Жалдак та ін.] ; за ред. М.Л. Смутьсон. - Кіровоград : Імекс-ЛТД. 2012 - 240 с.
2. Реалізація ефективних інноваційних технологій представлення контенту в навчальному процесі / А. В. Силуянов [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.gpntb.ru/win/inter-events/crimea2012/disk/134.pdf>
3. Інтелект-карта [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://www.mindmup.com/#m:g10B_TKZc8FgbhtOGJ0aEISU0lmUkk